

Recha, ševcovského pomocníka v Těšíně, na opravu v děláni obuvi, původně Janu Polákovi dne 2. srpna r. 1844 propůjčenou, pak Janu Jullovi a dne 2. srpna r. 1847 Rechovi postoupenou, prodloužiti na 6tý rok.

Což se tímto obecně oznamuje.

190.

**Přípis mor. zemského správce ku všem představeným krajův
a biskupstvím od 6. prosince r. 1849,
o prostředcích ku zamezení nedovolené samovlastné pomoci.**

Výjevy samovolného soudnictví lidu, za poslední doby v zemi této bohužel častěj se vyskytující, poukazují na potřebu toho, aby se poučováním lidu venkovského od duchovenstva a co možná nejprísnějším vykonáváním policie nad bezpečností působilo tak, by tyto žalostné výstupy se již neobnovovaly.

Jako tedy s jedné strany od ministra soudnictví dáno bylo kriminálním soudům nařízení, by po každé kdy takový výstupek se přihodí co nejrychlejš možná provedly vyšetřování o tom, a nejjistotě a nehodám vystavené bezpečnosti osobní zjednalý ochranu a zákonu vážnost, tak s druhé strany já dle vysokého ministeriálního přípisu od 3. t. m., čísl. 8396/M. z. v., vidím se pohnuta, uložiti zvláště za povinnost bedlivé dozorství na podřízené úřady ku hájení bezpečnosti i na obce, jestli náležitě vykonávají policii nad bezpečností.

Úřadové bezpečnosti mají, aby účinnost jejich v tom ohledu byla dle možnosti podporována, vzájemným působením duchovních zprávcův pečovati o to, aby se venkovskému lidu všude trestatelnost nedovolené samovlastné pomoci a provozování svémocného soudnictví, — při čemž svévolníci tito bohužel nezřídka způsobem spravedlivý hněv vzbuzující dávají najevo svou vlastní surovost, bezcitnost a znemravnělost, až ve zvěrskost přecházející, — dojmavým poučováním rozložila a na mysl uvedla, zároveň ale vážné a přísné napomenutí jemu dalo, že vláda všeliké osobování sobě soudcovské moci od lidu, čím se sahá do pravidelné působivosti úřadův soudních, ku vykonávání zákona ustanovených, a podkopává se zákonitý pořádek ve státě — na žáden způsob trpěti nemůže, nýbrž každý takový skutek svémocného soudnictví lidu musí dle celé přísnosti zákona trestati co zločinné násilnictví.

Já tedy zároveň vyzývám i biskupstva, aby duchovenstvu zastávajícímu duchovní zpravu uložili za povinnost, venkovský lid v nadzminěném ohledu účinně poučovati, i aby prostřednictvím duchovenstva toho bez ustání se přičiňovaly, by každou příležitostí, jak v kostele, tak ve škole a v životě rodinném co nejživěj se rozvíjelo mravní působení lidu i budil se v něm lepší cit.